

F A L D N E H E L T E R

9h 940.6931
I 29
At for Nord =
1941

DEN FÖRSTE AUGUST BLEV REISENDE M. RASMUSSEN, BERGEN
STRYRMANN ALF KONRAD LINDBERG, FARSUND, OG STYRMANN FRITJOF
PEDERSEN, LISTA, AV DEN TYSKE KRIGSRETT DÖMT TIL DÖDEN FOR
SPIONASJE. DÖDSDOMMEN BLEV FULLBYRDET MANDAG DEN 11. AUGUST.

NAAR HISTORIEN OM NORGES FRIHETSKAMP SKAL SKRIVES,
VIL DISSE TRE BLI NEVT MED HÆDER. TROSS VISSHETEN OM DÖDSFA-
RE, VAR DISSE MENNS FÆDRELANDSKJÆRLIGHET SAA STOR AT DE UT-
FØRTE DET FÆRLIGSTE AV ALL HANDLING.

DE VIL MED HØIKTELSE BLI MINDET AV ENHVER NORSK KVIN-
NE OG MANN .

--- 000 ---

Svensk presse om Riiser-Larsens foredrag.

Det säger sig självt at vad en man som Riiser-Larsen i des-
sa tider har att säga sina landsmän måste göra ett djupt intryck på dem, an-
märker Eskilstuna-Kuriren. Han var Amundsens närmaste man och har blivit
den som till nutiden förmedlat traditionerna från en lång rad av Årorika upp-
täcktsfärder.

Det var icke att ta miste på den heta lidelsen i Riiser-
Larsens ord när han här om kvällen talade till det norska folket i radio
från London och uppmanade den man, som utlämnat sitt folk åt inkräktarna,
att besinna, att för varje gång klockan tickar kommer domens dag närmare.
Att han gav ett fullödigt uttryck åt vad varje ärlig norsk man och kvinna
altjämt känner starkt och ukuvligt är likaledes ställt utom allt tvivel.
Det var Norges lidelsefullt kämpande folksjäl, som fann ord för sin avsky
och sin strid. På var och en, som lysnade, gjorde talet ett skakande djupt
intryck. Men till svenska ören och ögon fick ingenting komma. Svensk nyhets-
förmedling och svensk radio tego- som vanligt. Riiser-Larsens tal omnäm-
des inte ens. Skammen ingick åter ett äkta förbund med tystnaden.

Norrmännens lika frimodiga som av fast beslutsamhet och
okuvligt mod präglade frihetskamp fortsätter alltså med oförminskad styrka.
Att Sveriges folk till sin egen skam icke längre vågar följa den med öppen
sympati och vid varje tillfälle, som bjudes, skänka den sitt moraliska stöd
förändrar icke faktum. Kampens mål är Norges befrielse både från Quisling
och det främmande våldet. "Förr eller senare" skrev advokat I. B. Hjort i
sitt angrepp nyligen i Norsk Rettstidende på det nuvarande styrelsesätet
i Norge, "måste saken läggas fram till folkets avgörande. Antingen folkets
dom då blir fällande eller friande, kommer det vid själva utslaget att
fastslås, att i Norge är det folket självt som avgör sitt öde"

På den grunden står man och den överger man icke, kosta
vad det kosta vill. Därför vet man också för att tala med Riiser-Larsen att
varje tickande sekund toges från Quislings nådatid och obönhörligt för do-
mens dag närmare.

--- 000 ---

Svensk opfatning om förhållandet til Finland.

Om Sveriges inställning till Finland kan det icke råda nå
got tvivel, påpekar Eskilstuna-Kuriren, men icke heller om att quislingar-
nes uppträdande som frivilliga haft en mycket avkylande inverkan på den sven-
ska frivilligrörelsen.

Mången, som planerat att gå ut för andra gången, har dragit
sig inför utsikten att bli vapenbror med de män, som förrått Norge. Det
vore underligt annars. Den, som kommit så långt i eget allvarligt övervägan-
de, att han är beredd att gå til fronten för att strida för Finlands rättvi-
sa sak, vill självfallet icke riskera att få sina motiv deklasserade. Det
finns, nu som under rysk-finska kriget, en levande känsla i detta land för
det självklart rättvisa i Finlands krav att få sin nationella existens tryg-
gad och bli kvitt den ständigt överhängande maran från öster. Men för den
svensk, som tänker sig in i hela sammanhanget, ter det sig som en ren omöj-

lightet att gå ut i den finska befrielseskampen mot en grym diktator till sammans med folk, i detta fall quislingar, som själve företråda och i brutala former praktiserar något för vår frihetskänsla och gamla rättskultur så främmande som diktatur.

Men även betänkligheter av annat slag inställa sig. Sålunde torde man rätt allmänt vara på det klara med att det icke finns några garantier för att man på håll, där man är mycket tilltagsen och där man alltid har andra intressen än frihetens att tillvarata, icke kommer att göra försök att blanda in en svensk frivilligkår i ett ideologiskt vapenbrödraskap. De svenskar, som vilja utsätta sig för en sådan risk, torde vara mycket lätt räknade, vilket icke hindrar att det finns landsmän, som tillsammans med andra "intresserade" målmedvetet arbeta i den riktningen.

--- 000 ---

Norsk lektorlag

"Den högre skolen" skriver i nr. 12 under sin nye N.S.-ledelse följande:

Norsk Lektorlag.

I tiden efter 9. april 1940 har Norsk Lektorlags ledelse drevet en uttalt politisk virksomhet med saboterende tendenser. Fra 25 september 1940 er denne virksomhets statsfiendtlige karakter blitt særlig utpreget. Fra Sentralstyrets side er det stadig vekk truffet disposisjoner rettet mot Nasjonal Samling og med alle midler har sentralstyret søkt å motarbeide den bevegelse som kjemper for vårt lands frihet og selvstendighet. - Det gjør ikke saken bedre at Sentralstyret har drevet denne skadevirksomhet uten noe som helst mandat til dette fra medlemmene og uten å bekymre sig om lagets lover, som naturligvis ikke gir rett til å drive landsforrædersk politikk på standens vegne.

I samsvar med kst. statsråd Hagelins forordning av 17 juni 1941 er derfor Sentralstyret blitt entlediget. Til nytt Sentralstyre er oppnevnt: Formann og redaktør for "Den høyere skole" rektor John S Volle, Oslo varaformann rektor dr. Harald Jensen, Oslo. Övrige medlemmer: Rektor Chr. Waage, Åker, lektor kaptein T. Aamland, Arendal, adjunkt Tellefsen Kongsberg lektor N. Andersen, Hønefoss, lektor Finn Larsen, Oslo som også er kasserer.

--- 000 ---

Pastor Sverre Riisøen ved Storetvedt kirke i Fana, blev nylig angitt av en nazistisk emmissær for å ha lest kirkebønnen med den gamle teksten. Umiddelbart etterpå fikk Riisøen brev fra departementet med beskjed om at han var stillet "til disposisjon" og måtte fratse sitt embede. Søndag 15. juni blev det så tillyst avskjedspreken i Storetvedt kirke. Kirken var fullstendig sprengt da gudstjenesten skulde begynne. Ialt var ca. 1200 mennesker møtt fram for å vise den modige presten hvor de stod. Til sin forbauselse la i midlertid folk merke til at Riisøen satt i almindelige klær på første benk og ikke gjorde mine til å gå op på prekestolen. De fikk snart forklaringen. Sognets annen prest, som også var tilstede, reiste sig og leste op et telegram fra departementet hvor det het at statspolitiet hadde lagt ned forbud mot Riisøens avskjedspreken og for framtiden forbød ham å bestige noen norsk prekestol. Efter at telegrammet var lest op, blev det et öieblikks stilhet, så lød et tusenstemmig "F. Y" gjennom kirken. Derefter leste den andre presten op en avskjedsbrev fra pastor Riisøen til menigheten og en hilsen fra menigheten til den avskjedigede pastor.

Emnet for den tillyste avskjedspreken var "sannheten" og selv om ikke menigheten fikk høre den, fikk den i alle fall anskuelsesundervisning i den sanne nazistiske ånd overfor en fri, norsk kirke.

--- 000 ---

Quisling har sagt det

Nyttår 1940 hadde N.S. en nyttårsfest i Ingeniørenes hus hvor der var møtt frem flere hundre kampefeller til Førerens orientering om situasjonen.

I henhold til "Fritt Folk"s referat i sitt nummer for 13. januar 1940 uttalte Quisling om krigen i Finland bl.a. at han hadde stor sympati for det finske folket i dets kamp mot overmakten. Men å sette norsk angivelig inn på de finsk-russiske slagmarker kunde han ikke være med på

Det norske veivesen arbeider nu utelukkende for den tyske vernemakts interesser.

I "Verordnungsblatt" des Wehrmachtbefehlshabers Norwegen av 8. juli 1941 skrives der følgende:
Vedr. Ziffer 360 (side 124)

Beslagleggelse av det norske veivesens utstyr.

Det innkommer stadig meldinger om at utstyr og materiell til hørende det norske veivesen blir beslaglagt eller benyttet av Wehrmacht.

Det norske veivesen arbeider utelukkende for den tyske Wehrmachts interesser. Gjennomføringen av de oppgaver som er stillt dem, er av avgjørende betydning. Enhver beslagleggelse, borttagelse og benyttelse av utstyr og materiell tilhørende veivesenet eller entreprenører som arbeider for veivesenet, forbyes derfor uttrykkelig. I tilfelle ytterste militære nødvendighet kan beslagleggelsen eller imidlertid benyttelse kun skje etter beslutning av Territorialabschnitts-Befehlshaber, idet dette da meldes gjennom Territorial-Befehlshaber til Armee-Pionierführer beim Armeeoberkommando Norwegen.

--- 000 ---

De misslykkede individers chance.

Ordføreren i Tjömö, N.S.-mannen Olsen Holme er avsatt p.g. av splittelse innen den lokale N.S.-gruppe. I hans sted er innsatt fhv. kaptein i hæren Wiese. Kaptein Wiese blev for flere år siden avskjediget fra sin stilling som kaptein i garden p.g. v lettferdig omgang med piker og vin

--- 000 ---

N.S. er ikke så nøie med metodene.

Idrettsklubben "Urædd" (der som kjent nu er noe ganske annet enn den tidligere kjendte klubb av samme navn) hadde nylig arrangert en fotballkamp hvis kvalitet det er unødvendig å komme nærmere inn på. Da publikumsinteressen heller ikke var sjenerende stor, stod det en dag i Porsgrunns-avisene at i neste kamp vilde Leif Lindstad delta. Som kjent er Lindstad en meget kjent spiller fra det gamle Urædd og landslagsspiller fra de aller siste år. Han blev som rimelig er forfærdet over å se sitt navn i avisen i uønskede forbindelse, og gikk straks forarget til avisen for å få det dementert. Redaksjonen kunde bare beklage at den desverre var forhindret fra å ta inn slike dementier.

--- 000 ---

Det er kostbart å fornerme N.S.-medlemmer.

Forelegg.

Sjåfør Per Gjermundsen, f. 28/10-18 bopel Hasdalsgaten 221 Risør, forelegges herved etter ordre fra Der Kommandeur der Sicherheits polizei und des SD in Arendal, for en dag i begynnelsen av december 1940 i cafe "Risørstua" i Risør å ha fornærmet Bertha Eriksen og Dorthea Thorsen ved å uttale at alle N.S.-medlemmer i Risør skulde henges opp i en mast på torvet, en bot av kr. 400.- fire hundre kroner - eller en straff av 120 - ethundreogtjue - dagers fengsel.

Disse 2 fornærmede "damer" i Risør hører til den offentlige kategori. Den første av dem skal ha begynt virksomheten allerede som 13 åring og vil være kjent for de fleste som har besøkt Risør under navn av "Tykke-Berta". Den annens virksomhet er av nyere dato, idet det først og fremst er "våre venner" som har fristet henne over evne. Og nå opererer de sammen disse to, og er foraktet først og fremst av nordmenn, men sikkert også av "vennene".

Forøvrig i vinnefronten, såvell som holdningen u Risør både overfor tysk-tyskere og norsk-tyskere helt utmerket. Det er ikke mere enn 6 kvinner som har noen befatning med tyskerne og disse 6 går under navn av "Forsyningsnevnda"

--- 000 ---

Hvad man sa i Berlin efter Hess' ankomst til England.

In Deutschland singen alle Mann
"Wir fahren gegen Engeland"
Wenn jemand aber wirklich fährt
dann wird er gleich verrückt erklärt.

SKRIV DETTE AV OG SPRED DET VIDERE.

(alt for Norge 16/2-41)